

235. Zehnjo, mjerny S. ic.

Zehnjo, mjerny
Sjerichta ty! kiz ho
samne podal by, ach! dy
da budu ja cziche Wa-
schnje mjecz, kajz Wa-
schnje Zehnjatka;

2. Daj, so wšwjerner
Luboszi poslušny bym
stajnje tezi, so moja Wu-
troba by ho tebi zylje we-
wšciem podała.

3. Zehnjo, kiz by do-
bylo, daj mi, dyž ja
bjedzu ho, so bych tu
stwojej Krvju schitko
pšewinył a dobył pšes
Wjeru.

236. Ja ktebi, Jesu ic.

Ja ktebi, Jesu! wo-
lam ho, klysch moje
skoržbne S s l o w a,
sposchcz Madu mi, moj
Sbožniko! so budze Du-
scha strowa, ton prawy
Pucz ja wuswolu, ty
zyl me po nim wodzicz,
so ho hodzicz moł tezi a
Blischemu, a po twojich
Kasnjach khodzicz.

29. Wot teho
Khodjenja sa Jesu-
kom, a Towarstwa
sjeho Czepenjami.

Wuczba.

237. Schtuž Bohu wer-
schnemu ic.

O! derje temu, kotryž
šwjeru tu sa Jesukom
schjednje dze, a woblecze
ho pšes tu Wjeru tu
Ssuknju jeho Praudo-
szie, schtuž jeno lada na
Krysta, a jeho prawje
lubo ma.

2. O derje, kohož
Krystus wodzi na wu-
skim Puczu k Nebekam,
kiz na ho wosme, kajz
ho hodzi, Ssmjeh Kry-
sta, a ho sapre kam, kiz
lada, so won na Krystu
by tudy Dziel mjel pšes
Wjeru.

Prostwa.

238. To jasne Ssloncžo ic.

Czin Jesu mi ton wu-
ski Pucz, kiz kam by
po